

Predikan i Korskyrkan den 16 maj 2010

Församling – på riktigt

Hur ser vi människor komma till tro?

Att vara kyrka i Sverige idag är ofta att vara marginaliserad, utanför, och inte vidkommande för vanligt folk; snarare tvärt om – ovidkommande, främmande och närmast en suspekt företeelse. Tältmötenas tid är förbi, sedan länge, väckelsemötena är inte aktuella, talet om synd och behov av frälsning inte förståeligt av dagens människor. Ändå är ju behovet av Gud outgrundligt; så hur når vi fram? Hur ser vi människor omfamna tron idag?

Det är vidöppet utåt men är ofta stängt inne i kyrkan. Ungdomskonferenser ger ingen förändring in i de etablerade församlingarna. Vi behöver istället bygga relationer med människorna där man är. Man kan inte bygga på konferenskristna, utan på de vardagsnära kristna med kontakter ut på orten, i alla sammanhang. Man ska inte bygga tillväxten på anabola kampanjer. Man måste bygga på relationer, för de andra tappar man; se uppföljningen efter en konferens som exempel! Hur bygger vi kyrkan (fysiskt och andligt) så att människor kan komma in? Hur bygger man en tillgänglig kyrka? Hur sänker man trösklarna?

Luk 15:11-32, tänk om den återvändande sonen istället för pappan först mött sin storebror!

Vad kan vi lära av den äldre brodern, som är hinder för att ta emot de förlorade?

Självupptagenhet

Fadern söker efter sin son, men storebror tänker på sitt, att förvalta sin hälft av arvet. Man kan vara så god att man blir dålig. Vill vi bli någon, i kyrkan, ledarskapet? Eller vi bygga relation med våra grannar? Det är coolare att göra en häftig konferens, än att sitta över en kaffekopp, men vad bygger församling? (Irritation eller inspiration är bra drivkrafter). Är vi beredda att förlora någon av de räddade för att vinna några av de förlorade? Lyssnar vi, ser vi, ger vi? Eller konsumerar vi bara. De som växer är de som ger. Är det viktigast vad folket i Aneby säger om Korskyrkan, eller vad de andra kyrkorna eller de

gammelkristna säger? Vi behöver skruva ner åskådare- och konferenskristendomen och frigöra energin så att vi kan leva med vänner utanför kyrkan. Fokus på andra än oss själva.

Moraliserande

Den äldre brodern faller sin dom, innan han ens mött sin räddade bror. Detta är risken med avstånd: att inte tala om utan tala med. Vi har inte fått uppdraget att gå ut att berätta vad som är fel på våra medmänniskor. Vi har fått uppdraget att göra folk till lärjungar. Jesus har försonat oss med Gud – det är färdigt – men i övrigt är det mycket som är ofärdigt. Är det viktigare att följa reglerna än att följa Jesus? Vi befäster vår ståndpunkt med avståndstagande; men Jesus gjorde inte så. Gör som Gud bli människa. Vi behöver platser för omvändelse; hjälpa människor att hålla buden – Matt 28:18ff, men vi behöver inte pekpinnar, vi behöver medvandrare. Syndare som går med syndare mot fullkomligheten.

Tungsinne och färglöshet

Storebror tyckte synd om sig själv, han såg inte allt han hade. "Jag har slavat alla år under dig". Hans självömkan födde tungsinne och färglöshet. Att följa Jesus är att bära sitt kors, men är det bara lidande? Att följa Jesus är INTE att suddas ut sin egen person och bli en anonym konturlös typ. Jesus visar sin härlighet för första gången på ett bröllop där han gör 600 liter vin. Vara charmiga och folkliga. Vi behöver släppa oket. Ha personlighet, udd. Vi ska inte vara levande martyrer.

Religiositet istället för ärlighet

Jesus gjorde upp med fariséerna i liknelsen om den förlorade sonen; hur ser vi på dem som verkligen behöver Gud, är de inte tillräckligt fina, präktiga? Jesus dog för oss medans vi ännu var syndare. Fariséernas självgodhet skapade

fasad istället för öppenhet. Hyckleriet är kanske vår största synd. Inse att vi alla är syndare och i behov av Guds nåd och barmhärtighet över våra liv! Läs Romarbrevet!

Reality-tv:s genomslag kom av att ungdomar kan identifiera sig med någon; istället för Hollywoods glamourvärld. Vi behöver reality-kristenhet, där inte allt har ett lyckligt slut. Låt oss inte vara rädda för sanningen. Ärlighet är en förutsättning för härlighet.

Det kunde lika väl varit jag – när livet kraschar för någon annan, syndens konsekvenser faller – inse att det lika gärna kunde varit jag.

Lev i människors vardag – i vardagen är livet

Guds rike går långt utanför den här lokalen. I den här kyrkan måste vi tro på att dela både livets fram- och baksidor, varandras vardag.

Vi behöver bygga en exemplifierande gemenskap oss emellan. Men inte leva isolerat, utan umgås brett med grannar, arbetskamrater, studiekamrater och vad vi nu hade omkring oss. Helt, öppet och ärligt, inte bara visa en stark fasad som det lite för ofta blivit inom frikyrkan. Våra liv ska vara plattformen, för att möta människor, inte med baktankar så att alla sågs som "frälsningsobjekt", men med övertygelse om att ett sant kristet liv lockar människor när det visar sig på middagar, under fotbollsmatcher, i föreläsningssalar och varhelst det än tar sig.

Sann kärlek leder alltid till konkret handling. Sann kärlek snackar inte bara, den handlar. Att leva ett liv som berör andra människor. Det ska vara i vardagen som den här kyrkan har sin själ.

AMEN
